

Пенчо Славейков
Мразна зимна вечер...

Мразна зимна вечер. Върла хала вие.
Сняг от стрехи сметен на прозорци бие.

Сън ме не надвива. Во леглото свит,
тъмен блян ме носи в онзи край честит,

вихри де не веят, зима не върлува,
стон от скръб и нужди дето се не чува,

дето в ясно небо слънце вечно грей –
онзи край, за който в песните се пей

и се в стародавни приказки спомина...
Сврян около топлата камина

излеком подсвирка там щурец-нехай.
Мил певец-побратим! Дали не мечтай

той, и като мене там се в къта свива,
вслушан как навънка вихъра извива,

мразний зимен вихър, на мечтите враг?
Пей си сам утеха, мой побратим драг!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова, Милена Тодорова и Мартин Митов

Публикация

П. П. Славейков, Събрани съчинения в осем тома, том 1. Български писател, С. 1958
П. П. Славейков, Съчинения. Том II. Лирика. Фигура, С. 2003.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6575>]